

MEDZINÁRODNÉ PRAVO VEREJNÉ

A.

1. Zásada zákazu použitia sily a hrozby silou, obsiahnutá v čl. 2 ods. 4 Charty OSN má na mysli silu
- a) hospodársku
  - b) politickú
  - c) ideologickú
  - d) ozbrojenú
2. Čl. 38 ods. 1 Štatútu Medzinárodného súdneho dvora za formálne pramene MP považuje
- a) nariadenia
  - b) smernice
  - c) medzinárodné dohovory
  - d) rezolúcie Valného zhromaždenia OSN
3. Základnými pojmovými znakmi medzinárodnej obyčaje sú
- a) dlhodobosť a všeobecnosť
  - b) prax štátov a ich presvedčenie o právnej záväznosti obyčaje
  - c) jednotnosť a sústavnosť
  - d) nemennosť a právna záväznosť
4. Zánik normy medzinárodného obyčajového práva sa nazýva
- a) derelictio
  - b) desuetudo
  - c) debellatio
  - d) dismembratio
5. Jus cogens predstavuje
- a) univerzálne medzinárodné obyčajové právo
  - b) normu MP, ktorú možno zmeniť len medzinárodnou zmluvou
  - c) normu MP, od ktorej nie je dovolené odchyliť sa
  - d) právo vynútenia povinnosti použitím sily
6. Všeobecné právne zásady v MP sú
- a) zásady, ktoré uplatňuje MP, napríklad zásada zvrchovanej rovnosti
  - b) zásady, ktoré vyplývajú z vnútroštátneho práva štátov ako spoločné zásady v ich právnych poriadkoch
  - c) zásady MP, ktoré boli kodifikované Deklaráciou OSN o priateľských vzťahoch a spolupráci medzi štátmi
  - d) tie pravidlá práva, ktoré štáty uplatňovali už od nepamäti, ešte pred samotným vznikom MP
7. V zmysle Viedenského dohovoru o zmluvnom práve štát nie je viazaný medzinárodnou zmluvou, ktorú v jej mene uzatvoril/a
- a) osoba, ktorá nebola oprávnená zastupovať štát, a štát takýto úkon področne nepotvrdil
  - b) osoba, ktorá sa preukázala riadnou plnou mocou, ktorú však z titulu funkcie nemožno považovať za zástupcu štátu
  - c) minister zahraničných vecí, ktorý sa nepreukázal plnou mocou
  - d) vedúci diplomatickej misie v inom ako prijímajúcom štáte, pričom z praxe príslušného štátu je zrejmé, že bolo jeho úmyslom považovať túto osobu za zástupcu štátu pre účely uzavretia zmluvy